

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 764/2022
14.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Бате Цветковића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и ББ, због кривичног дела насиље у породици у саизвршилаштву из члана 194. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Предрага Стефановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу 2К.бр.196/21 од 24.01.2022. године и Вишег суда у Прокупљу Кж1 97/22 од 01.06.2022. године, у седници већа одржаној дана 14.09.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Предрага Стефановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу 2К.бр.196/21 од 24.01.2022. године и Вишег суда у Прокупљу Кж1 97/22 од 01.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу 2К.бр.196/21 од 24.01.2022. године окривљени АА и ББ су оглашени кривим због извршења кривичног дела насиље у породици у саизвршилаштву из члана 194. став 1. у вези члана 33. КЗ и изречене су им условне осуде тако што је сваком окривљеном утврђена казна затвора у трајању од по 3 (три) месеца која се неће извршити уколико окривљени за време проверавања од 1 (једне) године по правноснажности пресуде не изврши друго кривично дело.

Истом пресудом окривљени су обавезани да на име трошкова кривичног поступка солидарно надокнаде оштећеној ВВ износ од 18.000,00 динара, те да на име паушала свако од окривљених плати суду износ од по 4.000,00 динара, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Кж1 97/22 од 01.06.2022. године у ставу првом изреке одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Предрага Стефановића, па је потврђена пресуда Основног суда у Прокупљу 2К.бр.196/21 од 24.01.2022. године. У ставу другом изреке пресуде наложено је

окривљенима да солидарно плате оштећеној ВВ износ од 8.250,00 динара у року од 15 дана по пријему пресуде.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Предраг Стефановић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине пресуду Вишег суда у Прокупљу Кж1 97/22 од 01.06.2022. године и предмет врати том суду на поновни поступак и одлуку или да преиначи другостепену пресуду тако што ће усвојити жалбу браниоца окривљених изјављену против првостепене пресуде и преиначити пресуду Основног суда у Прокупљу 2К.бр.196/21 од 24.01.2022. године и окривљене ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљених АА и ББ у поднетом захтеву истиче да у радњама окривљених описаним у изреци побијане осуђујуће пресуде нису садржани сви елементи бића кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, обзиром да ово кривично дело, чија је радња извршења описана трајним глаголом, може бити извршено једнократном радњом само ако је у питању грубо насиље или квалификована претња, што овде није случај, а ако се исто извршава дрским или безобзирним понашањем онда је за постојање дела неопходно да се такве радње предузимају у одређеном дужем временском периоду, што овде такође није случај.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљених се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Истоветни наводи везано за повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, који су истакнути у жалби браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Предрага Стефановића, били су предмет разматрања Вишег суда у Прокупљу који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалби изјављеној против првостепене пресуде Основног суда у Прокупљу 2К.бр.196/21 од 24.01.2022. године. Виши суд у Прокупљу као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни 3 став други другостепене пресуде Кж1.бр.97/22 од 01.06.2022. године изнео разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

У осталом делу захтева за заштиту законитости наводећи да у изреци побијане осуђујуће пресуде није јасно и прецизно опредељено који конкретно од двоје

окривљених саизвршилаца је коју радњу предузео, бранилац окривљених, по налажењу овога суда, у суштини указује на неразумљивост изреке првостепене пресуде, а што би представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, а што није дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљених односно њиховог браниоца у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, па Врховни касациони суд ове наводе захтева није ни разматрао.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Предрага Стефановића, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљених одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.**

**За председника већа-судија
Дубравка Дамјановић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**